

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ precum și a Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ precum și a Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr. Plx85/26.03.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D223/27.03.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Prezentul proiect are ca obiect de reglementare modificarea art. 157 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și modificarea art. 2 alin. (5) și a art. 3 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit Expunerii de motive, „Propunerea legislativă vizează rezolvarea unor situații punctuale de natură a eficientiza activitatea serviciilor de stare civilă și fluidizarea serviciilor oferite cetățenilor”

în situația în care nu se poate asigura operaționalitatea și continuitatea prestării serviciilor către populație, ca urmare a deficitului de personal.

2. Prin conținutul său normativ, proiectul face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. o) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Menționăm că încă două propuneri legislative având ca obiect de reglementare modificarea și completarea Codului administrativ au fost transmise Consiliului Legislativ, acestea fiind în curs de avizare.

Pentru o sistematizare unitară a legislației, recomandăm dezbateră simultană a acestor proiecte, în vederea adoptării unui singur act normativ.

5. Referitor la soluția legislativă propusă la **pct. 1 al art. I pentru art. 157 alin. (1)** din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, prin care se preconizează ca primarul să-și poată delega atribuțiile „*funcționarilor publici din cadrul acestora*”, înțelegându-se prin aceasta că este vorba de funcționarii publici din cadrul instituțiilor și serviciilor publice de interes local, semnalăm, că potrivit doctrinei¹, **aprecierea atribuțiilor delegate va rezulta din natura funcției ocupate de funcționarii publici, din actele de organizare internă a autorității în care își desfășoară activitatea, fără ca aceștia să se poată afla în afara acestora.** În cazul în care expresia „*din cadrul acestora*” are în vedere și compartimentele funcționale sau personalul din aparatul de specialitate al primarului, intenția de includere a funcționarilor publici în cadrul acestora devine superfluă, întrucât aceste entități au în componența lor funcționari publici.

6. În ceea ce privește textul propus la **pct. 1 al art. II pentru art. 2 alin. (5) din Legea nr. 119/1996** cu privire la actele de stare civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin care se preconizează ca situațiile de forță majoră sau de limitări tehnice ale sistemului informatic să poată fi sesizate și de către primari, semnalăm

---

¹ Fl. Ghencea, „Codul administrativ comentat”. vol. I. coordonator Verginia Vedinaș, Ed. Universul Juridic, București, 2022, p. 532.

că prezenta soluție legislativă nu este corelată cu Codul administrativ, potrivit căruia primarul, în calitate de reprezentant al statului, **are atribuția de ofițer de stare civilă**, potrivit dispozițiilor art. 155 alin. (1) lit. a) coroborate cu cele ale alin. (2) lit. a) din același articol.

În considerarea intenției inițiatorilor propuse la **art. I**, și anume de delegare de către primar a atribuțiilor sale către funcționarii publici din cadrul instituțiilor și serviciilor publice de interes local sau din cel al compartimentelor funcționale ori din aparatul de specialitate al primarului, menționăm că, *de lege lata*, atribuțiile exercitate **în calitate de reprezentant al statului nu pot fi delegate altor persoane**, excepție făcând atribuțiile de ofițer de stare civilă, care vor putea fi delegate viceprimarului, secretarului general sau **altor funcționari cu competențe în acest domeniu**².

Totodată, nici soluția legislativă preconizată la **pct. 2 pentru art. 3 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 119/1996**, conform căreia, la nivelul unităților administrativ-teritoriale din cadrul județelor, poate îndeplini atribuții de ofițer de stare civilă, alături de primarii municipiilor, orașelor și comunelor, și personalul cu atribuții de stare civilă **și de evidență a persoanelor**, nu se corelează cu Codul administrativ, având în vedere că **primarul are doar atribuții de stare civilă, nu și de evidență a persoanelor, pe care le poate delega, doar în anumite condiții**. Avem în vedere în acest sens prevederile art. 157 alin. (2) teza întâi din Codul administrativ, potrivit căreia: „(2) *Dispoziția de delegare trebuie să prevadă perioada, atribuțiile delegate și limitele exercitării atribuțiilor delegate, sub sancțiunea nulității*”.

Mai mult decât atât, ținând seama că finalitatea prezentului demers legislativ este aceea de a „*putea asigura operaționalitatea și continuitatea prestării serviciilor către populație*”, astfel cum se precizează în instrumentul de prezentare și motivare, în cazul ipotetic în care primarul ar putea delega și atribuții de evidență a persoanelor, este de analizat cum anume se vor putea realiza acestea în practică pe calea delegării atribuțiilor.

Distinct de cele arătate, relevăm că **sediul materiei pentru atribuțiile de evidență a persoanelor** îl reprezintă Ordonanța de urgență nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu modificările și

---

² Fl. Ghencea, op. cit, p. 524.

completările ulterioare, potrivit căreia „*Activitatea de evidență a cetățenilor români, precum și cea privind eliberarea actelor de identitate ale cetățenilor români se realizează în mod unitar și sunt coordonate de D.E.P.A.B.D., la nivel central, și de către serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor, la nivel județean*” (art. 2 alin. (2)), D.E.P.A.B.D fiind Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date.

Totodată, înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor sunt reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 84/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 372/2002, cu modificările și completările ulterioare.

În concluzie, în ceea ce privește modul de redactare a soluțiilor legislative preconizate și ținând seama de prevederile art. 6 alin. (1) teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia „*Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă*”, menționăm că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că legiuitorul are obligația de a edicta norme care să respecte trăsăturile referitoare la **claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate.**

*

* *

Față de cele de mai sus, prezenta propunere legislativă nu poate fi adoptată.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 190/28.03.2025